

Publicerad 2011-02-22 02:20 av Anaa

Vi känner inte varandra, men jag såg dig en gång på håll och du var fri (då)

Du har en rubiks kub som du aldrig löser
och du säger att den är som jag
den vita sidan; ren och slät

Så kyss mig igen, det blir min lösning på livet

För det finns inget slut i dina händer
så vi viskade om att klä av sig i Stockholm
och om hur du alltid vaknar med sömn i ögonen

som att tiden förlorat sitt grepp om dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anaa med Poeter.se id #27795 innehar upphovsrätten